

de tilbud klar, når familien har brug for det. Vi vil gerne understrege betydningen af, at der sker en opsamling af erfaringer med de forskellige metoder i hjemmetræningen, og da det er forholdsvist få børn med handicap, der kan afhjælpes med hjemmetræning, vil det være fornuftigt at samarbejde med netop Norge om resultatopsamling, idet man her har et tilsvarende projekt kørende.

Socialdemokraterne håber på opbakning til forslaget, så Danmark kan være foregangsland for udbredelsen af behandlingsviften til børn med hjerneskader.

Tina Petersen (DF):

Vi skal i dag behandle B 118, som er et forslag om støtte til forældre til hjerneskadede børn, som ønsker at give børnene hjemmetræning.

Dansk Folkeparti er selvfølgelig lykkeligt, fordi man endnu en gang sætter fokus på hjemmetræning af hjerneskadede børn, dog vel vidende at regeringen allerede i 2001 gik i gang med en indsats på området. I 2002 igangsatte regeringen, bl.a. med støtte fra Dansk Folkeparti, en forsøgsordning om støtte til hjemmetræning af hjerneskadede børn, og denne ordning fungerer stadig og er tilmed blevet forlænget til 2008.

Dansk Folkeparti kan godt være bekymret, både når vi snakker om det etablerede, og når vi snakker om det foreliggende forslag. Der er fra Dansk Folkepartis side ingen tvivl om, at de forældre, som vælger at hjælpe deres børn med hjemmetræning, ofrer enorme ressourcer, og derfor nærer vi også en enorm respekt for deres indsats. Men hvorfor er vi så bekymrede? Jo, fordi der kun er sat fokus på denne ene gruppe, nemlig de hjerneskadede børn. Burde det ikke være sådan, at alle forældre med handicappede børn, uanset om der er tale om hjerneskader eller andet, skulle have tilbud om hjemmetræning – eller sagt med andre ord hjemmeundervisning – efter eget valg af metode og sidst, men ikke mindst, mulighed for at få dokumenteret virkningen af den valgte metode?

En begyndelse kunne være, at man fremover accepterer andre landes dokumentationer for virkningen af disse metoder. England, Sverige og også Norge er langt foran, hvad angår disse dokumentationer, så hvorfor så ikke bare indhente dem her? Det siges jo, at videnscentre herhjemme ofte benytter sig af de selv samme fagfolk, som har været involveret i beskrivelserne af de dokumentationer, som forefindes i andre lande.

Vi er alle her i salen bekendt med, at der i dag eksisterer ca. 40 forskellige metoder, og for at nævne et par enkelte af dem, som bruges og har været brugt i Danmark gennem de sidste 10 år, kan jeg nævne TIPO fra Norge, Sunrise fra USA og selvfølgelig også Doman, som vi diskuterer i dag. Lige så forskellige som børnenes handicap er, lige så forskellige er de metoder, som forældrene vælger, og lige så forskellige som metoderne er, lige så forskellige er behovene for, hvilken hjælp der bør gives. Nogle metoder kræver diætister, og andre kræver speciallæger, som forsker på et helt andet niveau, end lægerne gør her i Danmark.

Kl. 13.15

At der er kritik af træningsmetoderne, bl.a. af Domanmetoden, er ikke overraskende for Dansk Folkeparti. Det er nyt, og det er anderledes end det, fagfolkene kender i dag. Det er måske derfor, de kritiseres, og derfor er det endnu mere vigtigt, at vi som politikere med Marselisborgevalueringen i hånden begynder at åbne mulighed for forandring og begynder at tro på den positive virkning, metoderne trods alt har på disse handicappede børn, når de får hjemmetræning af deres forældre.

Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig B 118, og begrundelsen herfor er de ting, jeg lige har nævnt. Men samtidig ønsker Dansk Folkeparti at gøre regeringen opmærksom på, at vi nøje følger dens arbejde på området, og at Dansk Folkeparti ikke slipper emnet, men derimod vil arbejde hen imod en løsning, som giver alle forældre med handicappede børn mulighed for at hjemmetræne deres børn, uanset metoden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Først vil jeg lige rette en misforståelse. Dette forslag handler jo slet ikke kun om Doman, det handler om alle metoder til hjemmetræning af hjerneskadede børn – bare så det står helt klart.

Men ellers forstår jeg sådan set på fru Tina Petersen, at hun er enig i at give forældrene denne mulighed, men gerne vil have udvidet målgruppen. Problemet er bare, at hvis Dansk Folkeparti stemmer nej til forslaget, kan Dansk Folkeparti ikke være med til at give forældrene muligheden fra den 1. januar, for så kan der først blive fremsat et lovforslag til efteråret, så kan det først komme med i kommunalforhandlingerne i 2007, og så kan ordningen først starte i 2008.

Jeg har alt mulig respekt for, at Dansk Folkeparti gerne vil udvide målgruppen, og det vil jeg